

Ustaše pale kuću i ubijaju
Rađanovića Rajka i njegovu
porodicu u selu Dujakovecima.

Arhiv Dom. kn.	D. 111
ADK	

Ovo je bilo oktobra 1941.g.

Gajić (Teše) Gojko,

I Z J A V I

Po mome vlastitom sjećanju i po sjećanju Rađanovića (Dimitrije) Ilije rođena 1911. godine u selu Dujakovecima, u toku rata dogodilo se i ovo; Evo šta kaže Rađanović Ilija:

» U šumi Manjači bilo je drugova koji su došli da organizuju ustanak u ovom kraju, kome je prišlo i seljaka iz našeg kraja i njima se pridružili. bilo je oko četrdeset ljudi - ustanika - pod oružjem.

Bilo je to oktobra 1941. godine kada su češće prolazili preko Stričića i drugih sela, kuda je vođila cesta, neprijateljski kamioni sa vojskom i namirnicama koja je išla iz Banjaluke za Sitnicu neprijateljskoj posadi koja je tada bila smještena u Sitnici.

Manjački odred pripremio je jednu akciju koja je 20. septembra dočekala jedan kamion na samoj tadašnjoj granici između Ključa i Banjaluke, više kuće Tome Koračka. Naša zasjeda dočekala je ovaj kamion sa neprijateljskom vojskom i tom prilikom naterala neprijateljske vojnike da napuste kamion dok su nekolicina neprijateljskih vojnika i poginula. Tom prilikom u ovoj borbi zaplijenito je nekoliko pušaka, jedan puškomitraljez nešto municije i još nekog vojnog materijala a kamion je zapalit i izgorio. Pored naoružanih ljudi bilo je nas nekolicina koji smo mobilisani da poslije akcije priteknemo našima u pomoć da bi iznijeli zaplijenite stvari.

Poslije nekoliko dana ove akcije uputila se je jedna grupa ustaša iz Kačine vođe koja je prošla čitavo selo Stičića i došla u moje selo Dujakovece i obkolili moju kuću u kojoj je bio stariješina moj brat Rajko Rađanović. Sve što su toga momenta našli u kući sve su poubijali. Pukim slučajem toga puta nijesume ustaše doturili

nego su me udarili nožom po vratu. Kada je šiklila krv a ja sam počeo da blejžim i pao sam onesviješćen. Jedan ustaša došao je do mene mislio da sam mrtam i ostavio me tako da ležim. Tađa su ustaše ubili: Rađanović Ljepu ženu Rakovu, Rađanović Dimitriju sina ^{Raj-}~~Goj-~~kova, Rađanović Uroša sina Rajkova, Rađanović Boru sina Gojkova ^{Dvojica} (Dvojica poslednjih bili su stari svega dva do tri mjeseca).

U ovoj zločinačkoj akciji koju je izvršilo ustaštvo, a bilo ih je svega deset koje je predvođio žandarm iz stanice Kačina Vođa Dujilović Mile, to je bila u sreću Zmijanja prva i poslednja akcija koju su izvršile ustaše u ovome kraju.

Po izvršenju ove akcije zločina ustaše su se povratile nazad prema svome logoru u Kačinu Vođu. Kada su išli kroz selo Stričiće susreli su moga brata Rajka Rađanovića koji ništa nije znao šta se je odigralo prije dva sata kod naše kuće. Oni su u selu Stričićima uhapsili brata Rajka i odveli ga nedaleko u stričku žkoli i tamo u školi su i njega ubili.

Kasnije se je doznalo da je bilo pala sumnja na našu kuću, da smo mi ukućani naše kuće izvršili napad na neptijatoljski kamion koji je bio napadnut kako je to gore opisano, te su zato ustaše došle u naše selo da uništi našu porodicu koja je bila i prilično brojna a moj jedan brat bio je tađa u Manjači u partizanima.

Poslije moga ranjavanja bilo je naredjeno ^{OD MANJAČKOG ODREDA} da se ja prenesem u selo Lokvare gde sam bio smjestiti u kuću Ševanovića Petra. Prvi koji je me je ambulanski zavio bio je komesar manjačkog odreda Muhamed Kazaz koji me je često oblažio i davao savjete bolničaru manjačkog odreda Slađojeviću Niki kako treba da me njeguje, (Kazaz je bio kvalifikovani bolničar iz bivše Jugoslovenske vojske). U partizanskoj bolnici ostao sam na liječenju nekoliko mjeseci i tretirali su me borcem odreda."

XXXXXXXXXXXX. Prednju izjavu provjerio sam na terenu i našao sam da odgovara istini.

Banjaluca 16.V. 1961.g.

(Gojko Gajić),
Gojko Gajić

DA JE PREDNJU IZJAVU DAO I SVOJERUČNO JE POTPISAO
GAJIĆ GOJKO,

T V R D I :
Marchet